

D GOPAUL CHETTY,
Editor New Reformer
MADRAS

ஸ்ரீ

ஆதி-திராவிடர் பூர்வ சரித்திரம்.

இது

சென்னை "தியுரிபாமர்" பத்திராதிபர்,

D. கோபால செட்டியாரால்

எழுதப்பட்டு,

சென்னை,

ரெநதி - ராமஸ்வாமி செட்டியார்

அச்சியந்திரசாலையில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1920.

[கிரயம் 0-6-0.

REVD: ALEXANDER SILVER, M.A.

அவர்கட்கு.

உரிமை யுரை

வன்புறு வெண்புகட் டெண்டிட சீராட்டி
அன்பில் விழிநீர் ததும்பிய—நின்றனரால்
என்னிதயத் தேமலருஞ் சில்வர் துரையவர்கட்
கின்னூ லுரிமை யுடைத்து.

ஆதி திராவிடர்

பூர்வ சரித்திரம்.

வங்காள ராஜதானியின் மேற்கு அறைபாக வடட்களிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள பாகங்களிலும், இலங்கைதீவிலும் பெலுசிஸ்தான் தேசத்திலும் கலப்பற்ற திராவிடர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மொத்தம் பதினொரு கோடியே முப்பதுலட்சம ஜனங்கள். இதைத்தவிர கலப்புற்ற திராவிடர்கள் இந்தியாவில் சுமார் பத்துகோடி ஜனங்களிருக்கிறார்கள். மகமதியர் ஆறுகோடி இந்தியாவிலிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மங்கோலிய துரக்கி நாட்டாரின் வமிசம ஆகையால் இந்தியாவிலுள்ள சுமார் முப்பது கோடி ஜனத்தில் கலப்பற்ற ஆரியர்கள் மூன்றுகோடிதான் என்கிறார்கள். தமிழ், தெலுங்கு, மலேயாளம், கன்னடம், துளுவம, கொச்சி, காண்டு, தோடா, கோட்டா, ராஜமகால், உரேயான், பிராஉளுஇ முதலிய பன்னிரண்டு பாஷைகளும் திராவிட பாஷைகள்.

இத்திராவிடர் இந்தியாவின் பூர்வீககுடிகள். ஆரியர் பின்னிட்டு வந்தவர்கள். திராவிடர் ஆதியில் யூபிரடீஸ், டைகிரிஸ் நதிகளின் மததியிலுள்ள "ஏலம" நாட்டிலிருந்து இத்தேசம் வந்தார்களென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் இந்தியாவின் தெற்கிலிருந்தும் கடல் கொள்ளப்பட்டதுமான "இலேமூரியா" கண்டத்திலிருந்து வந்தவர்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். வேறு சிலர் ஆரியர் இந்தியாவிற்கு பின்னிட்டு வந்தவழியாகவே இவர்களும் வந்து நியுஜீலண்டு

வரையில் பரவியிருந்தஇந்தியாவின் தென்பாகத்தில் குடியேறி னர் என்கிறார்கள். வேறு சிலர் திராவிடர் மத்திய ஆசியாவி லிருந்தவர்களென்றும், சிலர் இமயகிரி மூலமாய் இந்தியாவின் வடகிழக்கு கணவாய் வழியாய் இத்தேசத்துக்கு வந்தனர் என்கிறார்கள். திராவிடர் இந்தியாவின் ஆதிகுடிகளே என் பாரும் உளர். இவைகளிலெல்லாம் கொஞ்சம் கொஞ்சம உண்மை இருக்குமென்றே தோன்றுகிறது.

1800 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த தமிழர் என்னும் நூலில் ஸ்ரீமான் கனகசபை என்பவர் இந்தியாவின் பூர்வகுடி கள் வில்லவர், மீனவர் என்றும, மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்த நாகர்களால் இவர்கள் ஜெயிக்கபபட்டாாகளென்றும தேவ நாகரி என்கிற பாஷைகளின் எழுத்துகளை நாகரிடம் ஆரியர்கற்றுக்கொண்டார்களென்றும் சொல்லுகிறார் மேலும் தமிழ் சங்க நூல்களில் கூறப்படும் மறவர், எயினர், ஓலி யர், ஓவியர்,அருவளர், பரத்துவர் முதலியோர் மேல்கூறிய நாகவமிசத்தார் என்றும் கூறுகின்றார். பின்னிட்டு இந்நாகர் கள் மங்கோலியாவிலிருந்து வநத தமர்லிடி அலலது தமிழர் களால் ஜெயிக்கபபட்டார்களென்றும சொல்லுகிறார். மே லும் இத்தமிழரில் மாரர் என்போர் பாண்டிய ராஜ்ஜியத தையும், திரையர் சோழராசசியததையும, வானவர் சேர ராச்சியத்தையும, கோசர் கொங்குநாட்டையும் ஏற்படுத் தினதாகச் சொல்லுகிறார்.

இந்தியாவின் பூர்வீக குடிகள் கருப்புநிறமுள்ள ஓர் வகை நீக்ரோ ஜாதியார் என்பாரும் உளர். நாகர்களே பூர்வ குடிகள் என்று சொல்பவரும் உளர். வேறு சிலர் அம்மா திரி கருப்புநிறமுள்ள பூர்வகுடிக ளிருந்திருந்தாலும் அவர் கள் நாகர்களுடன் விவாகம் முதலியது செய்துகொண்டு கலந்துகொண்டார்கள் என்பதற்கு சந்தேகமில்லை என்கிறார்

கள். டாக்டர் கால்ட் வெல் துரை "பறையர்" என்போர் முதல் எல்லோரும் திராவிடரே, வேறு பூர்வகுடிகளில்லை என்கிறார். ஆயினும் நாகரே பூர்வகுடிகள் என்று தோன்றுகிறது கி மு. 11-வது நூற்றாண்டில் தமிழர் வந்தபிறகு நாகரும் தமிழரும் கலந்து திராவிட ராயினர்.

1911ஹு ஜூலை 28உ யுள்ள ரிபோர்ட்டில் சர்க்கார் சாசன சாஸ்திரவித்துவான் அடியில்வருமாறு கூறுகின்றனர். "மகாபாரதவீரன் அருச்சுனன் நாகஇராணியையும், தமிழ் நூல்களில் சோழ அரசர்களைப்பற்றி அவ்வித சங்கதியையும், நாகர்கள் பல்லவ அரசர்களுடன் விவாகம் செய்துகொண்டதாகவும் ஏற்படும் சரித்திரங்களால் நாகர்கள் இந்தியாவின் பூர்வகுடிகள் என்று ஏற்படுகிறதுடன் வடக்கிலிருந்துவந்த அரசர்களால ஜெயிக்கப்பட்டார்களென்றும அப்படிவந்த அயலாருடன் விவாகங்கள் செய்து கலந்தபடியினல் நாகர் என்னும வமிசம மறைந்துவிட்டதாகவும ஏற்படுகிறது. மணிமேகலையில் அடியில் கண்ட பாடலிருக்கிறது:-

"வெனரிவேற் கிள்ளிக்கு நாகநாடாள்வோன
றன்மகள பீலிவளை தானபயந்த,
புனிற்றிளங்குழவி —"

அதாவது. "நாகநாட்டு அரசன் குமார்த்தி பீலிவளை எனபவள், ஜெயக்கொடியேந்திய சோழன் கிள்ளி என்பவனுக்கு ஈன்ற இளங்குழந்தை."

இதனல் தமிழ் அரசனுகிய கிள்ளிக்கும நாகநாட்டு பெண் பீலிவளை என்பவளுக்கும் விவாகம் நடந்ததாக ஏற்படுகிறது. இமமாதிரியாக தமிழர்களும் நாகர்களும் விவாகங்கள் செய்துகொண்டு கலப்புற்றார்கள். இவ்வகை கலந்தவர்கள் சமபூமியில் உள்ளவர்தான். அம்மாதிரி கலக்காதவர் மலைகளில் இன்னு மிருக்கின்றனர். நீலகிரியிலுள்ள தோ

டர்கள் கலப்பற்ற திராவிடர்கள் என்றும், காடர் குறும்பர் முதலியவர்கள் பூர்வகுடிகள் என்றும சொல்லுகிறார்கள்.

தமிழிலக்கண வித்துவான்களும் கூட திராவிட நாட்டிலிருந்தவர்களை மககள், தேவர், நரகர் என்றனா. இதில் நரகர் என்பது நாகர், மக்கள் என்பது தமிழ் மககள், தேவர் என்பது ஆரிய பிராமணர். நரகர் என்பது நாகர் என்கிற பூர்வகுடிகள். காடுகளிலும தாழ்ந்த நிலங்களிலும விளங்காத இடங்களிலும (நரகம) இருநத பூர்வகுடிகளுககு நாகர் என்றும பெயர். மேற்குறியவைகளால திராவிடர் என்பது ஆதிகுடிகள் - நாகர் - தமிழர் என்கிற மூவகை ஜனங்கள் ஒன்று பட்டபிறகு உண்டான பெயர் ஆதிகுடிகள் இல்லை என்று எற்பட்டால், நாகருமு தமிழருமு சோநது திராவிடராயினர்.

மணிமேகலை, பத்துபாட்டு முதலிய நூல்களில் நாகர்களைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறது. பூர்வீக புத்தமத நூல்களிலும நாகர் என்கிற பெயர் அடிககடிவருகிறது.

சிலப்பதிகாரத்தில் அடியில் கண்டவைகள் காணபபடு

"நாக நன்னாட்டு நானூறி யோசனை
வியன்பாதலதது வீழ்ந்து கேடெய்தும்"
"நக்க சாரணர் நாகர் வாழ்மலை"

நாகநாடு என்பது தமிழகத்துககு கிழககு அல்லது தென்கிழக்கிலிருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் ஜில்லாக்களில் கள்ளர் வேடர்களில் நீலன், நாகன் என்கிற பெயர்களை சாதாரணமாய் காணலாம. கள்ள ஜாதியினரா கிய திருமங்கை ஆள்வாருக்கு நீலன் என்பது பெயர். அவர் மலையரசன் ஒருவனுக்கு ஓர்துணிகுடுத்தார் - அதை சிறுபணாற்றுபடையில், "நீல நாகன் நல்கிய கலிங்கம்" என்று

கூறப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணப்பநாயனர் தகப்பனுக்கு நாகன் என்று பெயர் அவர் ஓர் வேடர். நாகர்கள் வீரர்கள். அந்நாகரில் ஒலிநாகன், மூகளிநாகன், சங்கநாகன், நீலநாகன் என்று நாலவகை யுண்டு.

மறவர், எயினர், ஒலியர், ஓவியர், அருவலர், பரத்தவர் இவர்கள் நாகவமிசத்தை சேர்ந்தவா. பூர்வீக தமிழ் நூல்களில் மறவன், எயினன் எனகிற வார்த்தைகளை அடிக்கடி காணலாம. அவர்கள் வில்வித்தைத தெரிநதவர்களாகவும, யுத்தவீரர் களாகவுமிருநதார்கள. பாண்டிய நாட்டில் இபபொழுது கூட மறவர்களை அதிகமாய் பாரக்கலாம். பூர்வீக காலமுதல எயினர்கள் பல்லவ சோழநாட்டிலிருந தார்கள். பறையர் என்போர் மேல்குறித்த எயினர்தான். இவர்களை தற்காலத்திலும் கூடவட ஆர்க்காடு,செங்கலபட்டு, தஞ்சாவூர் ஜிலலாககளில் அதிகமாய் காணலாம இவ்விடங் களிலதான் எயினா முன்காலத்திலிருந்தது.

கி. பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டிலிருந்த மாங்குடி கிலார் எழுதிய ஓர் நூலில் அடியிலகண்ட பாடலிருக்கிறது

" துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென், றிந்நான் கல்லது குடியுமில்லை (புறநானூறு) இதில்தான் முதல்முதல "பறையன்" என்கிறபதம தொழில்பெயராக காணப்படு கிறது இவைகள் எல்லாம் தொழிலைக்காண்பிக்கும பெயர்கள். இதைத்தவிர 11-வது நூற்றாண்டிலிருந்த ராஜராஜ சோழன் காலம்வரையில் பறையன் என்ற பெயரே தமிழ் நூலிலாவது சாசனங்களிலாவது காணேம். கி. பி. 11-வது நூற்றாண்டில் பறையன் என்பது ஜாதிபெயரானது. டாக்டர் ஒப்பார்ட்துரை, சமிஸ்கிருத பகரியா (மலைநாட்டின்) என்பதிலிருந்து பறையன் என்ற பதம் உண்டானதாக சொல்லுகிறார். பறை அடித்ததால் இவர்களுக்கு பறையர்

என்கிற பெயர் உண்டானது என்றும் சொல்லப்படுகிறது. கி. பி. இரண்டாவது நூற்றாண்டுமுதல் 11-வது நூற்றாண்டு வரையில் பறையன் என்பது இந்த அர்த்தத்தைதான் உடையதாயிருந்தது. பௌத்தமதமும் சமணமதமும் அடங்கியபிறகு பார்ப்பார் ஜாதிவித்தியாசங்களை கடூரமாய் ஏற்படுத்தியபோது இப் பறையரென் போரைப்பிரித்து அவர்களை தாழ்மை படுத்தினர். இந்த விவரங்களை பின்னிட்டு கூறுவோம்

2. அத்தியாயம்.

"பறையர்" என்போர் ஆதி திராவிடர் எனல்"

திராவிடர் என்போரில் முதல் முதல் இத்தேசத்திலிருந்த பூர்வகுடிகள் ஓர்வித கருப்புநிற ஜாதியார் என்பர். அவர்களிருந்தது சந்தேகமாகவே தோன்றுகிறது பின்னிட்டு வந்தவர்கள் நாகர். இந்நாகவமிசத்தை சேர்ந்த எயினர் வகுப்புக்கு "பறையர்" என்போர் சேர்ந்தபடியினால் இவர்களையே ஆதி திராவிடர் என்பர். அப்படி சொல்லவும் நியாயமிருக்கிறது. ஆயினும இவர்கள் ஆதி திராவிடர் என்கிற பெயரிட்டுகொண்டால் மற்ற திராவிடர்களுக்கும இவர்களுக்கும ஓர் வித்தியாசம தோன்றும. அவ்வித வித்தியாசத்தை உற்பத்தி செய்யக்கூடாது. தமிழ் நூலில்,சிறப்புற்று விளங்கும் ஸ்ரீமான் டி. பொன்னம்பலம்பிள்ளை யவர்கள் "பறையர்" என்போரைப்பற்றி அடியில் குறித்தவாறு ஜஸ்டிஸ் பத்திரிகையில் வரைகின்றனர். "ஆதித்திராவிடர் என்கிற பாத்தியதையைக் கேட்கிற பஞ்சமர்கள் கூறுவது ஏறக்குறைய உண்மைதான். "பஞ்சமன்" என்கிற வார்த்தையானது தாழ்ந்த ஸ்திதியிலிருந்து நீக்க யாரோ அவ்வார்த்

தையை கொஞ்ச காலத்துக்குமுன் புதிதாக உற்பத்திசெய் திருக்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மைப்பெயரான "பறையன்" என்பதற்கு "பேசப்படப்பட்டவன்" என்பது அருத்தம். பூர்வீக இந்தியாவில் மற்றவர்கள் அவர்களைப்பற்றி பேசும் படியான பேர்பெற்ற மனிதர்களா யிருந்திருக்கவேண்டும். அந்த காரணத்தினால் தங்களை சுற்றுபுறவிய நாகரீக கருத் துகளை தெரிந்துகொள்ளாதபடி அவர்கள் பிறரை விலக்கி யிருந்திருக்கவேண்டும். அதினால் அவர்கள் பின்னடைந்தி ருக்கவேண்டும். எல்லா சுதேசிய உற்பத்தியான ஜனங்க ளும் இம்மாதிரி யாய்விட்டார்களென்று சரித்திரங்களால றிகிறோம். சீனதேசத்திலும் ஜப்பானிலும் அயல் நாட் டாரோடு ஜனங்கள் சம்மந்தப்படாதிருக்க விரும்பியகாலமு மிருந்தன. இந்துதேசத்திலேயே ஐரோப்பியர் வந்தபோது ஏகாவது ஒன்றை யிழக்கக்கூடியவர்கள் அவர்களை நெருங்க வில்லை. மிகவும் இழிவான ஸ்திதியிலிருந்த "பறையர்கள்" வேலைக்காரர்களாக அவர்களிட மமைந்தார்கள். அப்படி யில்லாமல் கலவிக்கு சுதந்திரரா யிருந்த பிராமணரோ படிப்பு விஷயங்களை பிடித்துகொண்டு எஜமானாக ளாகி விட்டார்கள்.

இன்னும் சொந்தத்தில் நான் ஒன்றும் சொல்லாமல், ஜென்மம் சொத்தின் உற்பத்தியைக் கண்டுபிடிக்க அதிக கஷ்டப்பட்டவரும் நினைத்தவரும் அறிவை செலுத்தினவ ருமான திருவனந்தபுரம் ஐகோர்ட் ஜட்ஜி ராமன்தம்பி என் பவர் எழுதிய ஜென்மி குடியன் கம்மிட்டி ரிபோர்ட்டு மூக வுரையிலிருந்து சிலவற்றை சொல்லுகிறேன். அவர் தன் னிட விசாரணையில் சந்தர்ப்பவசமாய் பறையர்களையும் அன் னவர்போன்றவர்களையும் குறித்து எழுதியிருக்கிறார். இந்தி யாவின் வடமேற்கு மகாணங்களிலிருக்கும் பிராமணர்களைப்

பற்றி பேசும்போது போலன் கணவாய் முதல் பர்சியன் வளைகுடா வரையிலிருக்கும் பிரம் என்கிற மலைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு பிராமணர் என்கிற பெயர் வந்தது என்கிறார் ஒருவேளை அந்த பிரம் என்பது வடகிழக்கு பெலுசிஸ்தானிலிருந்த பாடர், பரடர் என்பதிலிருந்து வந்திருக்கலாமென்றும் சொல்லுகிறார். "பறையன்" என்னும் வார்த்தை இவ் வார்த்தைகளோடும், "பர" என்றால் மலை யெனகிற அர்த்தமுள்ள வார்த்தையிலிருந்துவந்த பரவன், பாரியா பஹரியன், மாலா பாா, மராஸ் மலையிலுள்ளவன் என்கிற அர்த்தமுள்ள வார்த்தைகளோடு சம்மந்தப்பட்டிருக்கிறது. (பக்கம் 39)

40 - வது பக்கத்தில ஜட்ஜி ராமன்தம்பியானவா அடியில்கண்ட டாகடா ஒப்பார்ட துரையின் கருத்தை காண்பித்திருக்கிறார் "பறையன், பஹறையன் முதலிய வார்த்தைகள் பூர்வீக திராவிடாகளின் வமிசததார என்றும், "ப" முதலில உள்ள இந்த குடிகளெல்லாம் திராவிட வமிசத்தின் பூர்வீக ஜனங்கள்...பறையன், ஒலியன், வள்ளுவன் முதலியவைகள் பூர்வீக மகிமையின் அடையாளங்கள் இப்பொழுதும் கண்டுபிடிக்கலாம். மலையாளத்தின் "வள்ளுவநாடு" என்பதும். திருவனந்தபுறத்தின் "புலையனார் கோட்டம்" என்பதும் அவர்களிட நீங்கிப்போன பெருமையைக் காண்பிக்கிறது."

அவர்கள் அதிக பலசாலிகளான ஜனங்களால் ஜெயிக்கப்படுகிறவரையில் அதற்கு அரசர்களாகவும், வயல் உரிமைககாரர்களாகவும் ஆதியிலிருந்த தங்கள் சுதேசமாகிய சேரநாட்டிற்கு, மலையாளத்தில் புலையர்களுக்கு குடுக்கப்பட்டிருக்கும் செருமன் - செருமி என்கிற வார்த்தைகள் சம்மந்தப்பட்டது என்று ஓர் பெரியவர் ஆதரவால் ஏற்படுகிறது. குரும்பநாட்டு குரும்பரும், வள்ளுவநாட்டு வள்ளு

வரும் புலையனூர் கோட்டத்தை கட்டியபுலையரும், அதேகதி யை யடைந்தார்கள். நெடுவன் காடு என்கிற கோகோஷ மக்களத்தின் புலையர் இராணியால் கோகோஷமங்களம் கார் காரருக்கு அனுபபிய கடிதமாக எண்ணப்பட்ட ஓர் ஓலை சீட்டை தான் பார்த்ததாகவும் அந்த கமமிட்டியின் பிரசி டென்டுக்கு ஒரு பென்ஷன்பெற்ற தாசீலதார் சொன்னார்.”

3. அத்தியாயம்.

“பறையர்” மேன்மை.

பாரப்பார் பறையர் என்போரை தாழ்தது வதற்குமுன் பறையா என்போர் நல்லஸ்திதியில் இருநததாகவே ஏற் படுகிறது தண்டகாரணிய வனத்தில் முதலில் சாகுபடி செய்யவும அவ்விடங்களில கோட்டைகள் கட்டவும காடு களை வெட்டினவர்கள் எயினாகள்தான் காடுகளை வெட் டினவர்களுக்கு வெட்டியான் என்கிற பெயர் வநதது.

சாகுபடிககு கிணா தோண்டினவாகளுக்கு தோட்டி (தோண்டு=வெட்டு) என்கிற பெயர்வநதது. கி. பி. 3, 4-வது நாற்றுண்டி லிவாகள் அரசாகள் ஆம்பூர் வே லூர் முதலிய இடங்களில ஆண்டுவந்தார்கள். எயினர் களுக்கு கொட்டகாரம் என்கிற களஞ்சியங்களும், எயில் எனும் கோட்டைகளும் இருந்தன. அவர்களுக்கு பாணன் என வாத்தியக்காரர்களும் வள்ளுவன். என குருக்களும், தேகபயிர்ச்சிக்காரர்களாகிய பனிக்கர்களும், செம்மான் என் கிற செருப்புதைக்கிறவர்களும், அம்பட்டன் வண்ணான் முதலியவர்களு மிருந்தார்கள். இப்பறையரென் போர்வமி சத்தார்தான் பூர்வீகத்தில் கிராமங்களை ஏற்படுத்தினா. அவர்

கள் ஏற்படுத்தின கிராமங்களுக்கு அவர்கள்தான் அதிகாரிகள். இப்பொழுதும் எல்லே தகாரர்களை பறையருக்கு தான் பஞ்சாய்த்து சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். 1910ஆம் வருஷத்திய ரிபோர்ட்டில் மதராஸ் கவர்ன்மென்ட் Epigraphist சொல்லுகிறதாவது "11-வது நூற்றாண்டின் ஒரு சிலா சாசனத்தில் முடிபாகவர் என்னும் கிராமத்தில் ஓர் கோவிலுக்கு பாத்தியப்பட்ட நிலத்தின் பாத்தியதையை வேசாலி பறையனும் அவனிட மந்திரிகளும் பைசல் செய்ததாக சொல்லியிருக்கிறது." இக்காலத்திலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலிருக்கும் திருவாரூரில் சிவன் பண்டிகைகளில் எல்லாவற்றிலும் சுவாமி ஊர்கோலம் வருமபோது பறையன்தான வெள்ளைக்குடை பிடித்து முன்பாக செல்லுகின்றான். சென்னைபபட்டணத்தில் நாளைக்கும் பெத்தநாய்க்கமபேட்டையில் பிரங்கமாய் தெருக்களில ஏகாத்தா மாரிபககதகில் யானை பின்பேரில் உட்கார்ந்துகொண்டு அந்தமமைககு தாலிகட்டபபட்டவன் பறையனே...சிதமபரத்தில் பேரிறைவன் சிவன்பக்கத்தில் யானைமேல் உட்கார்நது வீதிகளில் ஊர்கோலம வருமபோது புரோகிதர்போன்று சாமரம வீசப்பட்டவன் பறையனே. சர்வம் ஜகநாதம என்று சொல்பவர்களுக்கு பிரசாதம குடுப்பவன் பறையனே. பேலூர், மேல்கோட்டை முதலிய இடங்களிலிருககும கோவில்களில பரையன் ஆக்ஷேபனையன்றி உள்ளேபோய் கடவுளை நேரில் தரிசிக்கிறான் ஸ்ரீராமானுஜருடன் கூடபோய் டில்லிபாச்சா அமத்ஷாவின் குமார்த்தியிடமிருந்து ரங்கநாயகர் சிலையை கொண்டுவந்தவர் பஞ்சமர்தான். இபபறையர் வமிசத்தில் உதித்த திருப்பாணாள்வார் கடவுளை திருத்தாண்டகம் செய்ய செய்தார், நந்தன் என்பவா கடவுளை அலிங்கனம் செய்துகொண்டனர். வீரபாகு என்பவா அரிச்சந்திரனை அடிமைகொண்டார் - திருவள்ளுவர் என்கிறவர் மதுரைசங்கத்தின் சங்கப்பலகையின

பேரில் ஆச்சரியமான நடவடிக்கை நடத்திய குறளை எழுதினர். ஸ்ரீராமானுஜ சுவாமிகள் இக்குலத்தாரை, திருகுலத்தார் என்றார்.

தற்காலத்திலேயே இப்பறையர்களுக்கு இவ்வித சிறப்புகளிருக்குமாயின் பூர்வீகத்தில் எவ்வளவு சிறப்புற்றவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லவேண்டியதில்லை. இவர்கள் ஓர்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் அரசவம்சத்தை சேர்ந்தவர்களா யிருந்தார்களென்பதற்கு சந்தேகமில்லை. கர்னல் ஆல்காட்டுதுரை சொல்லுகிறபடி "ராஜியங்களும் மதங்களும் மாறினபோது, பறையர் அரசர்கள் தங்கள் தேசத்தையும், பறையர் கனவான்கள் தங்கள் செல்வத்தையும், பறையரில் தாழ்வானவர்கள் தங்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்தார்கள்." ரெவிரண்ட் கௌடி என்பவர், **பறையர்களும் பூமியும்** என்கிற வியாசத்தில் அடியில் வருமாறு வரைந்தார் "அழிந்த பிரஜைகள்பேரில் அன்பு பாராட்டப்பட்ட ஜனங்களிருக்கிறார்கள்; அன்னவருக்கு நான் சொல்லுவதாவது, 'இந்த தேசத்தில் அப்பேர்ப்பட்ட பிரஜைகள் வகுப்பிற் சேர்ந்தவரில் பறையர்கள் பூர்வீகமானவர்கள் என்றும் அந்த காரணத்தால் தயாளமுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டுமென்றும் சொல்லுகிறேன்.

4. அத்தியாயம்.

பறையர் எப்படி தாழ்த்தப்பட்டார்கள்.

மேல்கண்டபடி எல்லாம் சிறப்புற்றிருந்த 'பறையர்" என்போர் யாரால் எப்படி தாழ்த்தப்பட்டார்கள் என்பதை சற்று விசாரிப்போம். இப்படி "பறையரைத் தாழ்த்தியவர்" ஆரியபிராமணர். இவ்வாரியர் சுமார் மூவ்வாயிரம் வருஷங்க

ளுக்குமுன் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து இந்தியாவின்வடமேற்கு கணவாய் வழியாய் இந்தியாவிற்கு வந்தனர். இவர்கள் வந்து இந்தியாவில் விந்தியபர்வதத்திற்கும் நர்மதைக்கும் வடக்கில் தாங்கள் பெயரிட்ட "ஆரியவர்த்தம்" என்கிற பாகத்தில் நெடுங்காலமிருந்தனர். இவர்கள் பூர்வீக சாஸ்திரங்களின் படி ஆரிய வர்த்தத்தைவிட்டு தென்புறம் வரத்தகாதவா. தென்னிந்தியாவில் தமிழர்கள் ஆரியருக்கு இடங்கொடாமல் தாங்கள் தமிழ் தெலுங்கு முதலிய திராவிட பாஷைகளைப் பேசிக்கொண்டு சுயாச்சியாய் நெடுங்காலமிருந்தனர் இத்திராவிடர் ஜாதிகுல வேறுபாடுகளற்றவர்களாய் ஒருவரோடொருவர் விவாகம் பிரிதிபோசனம் முதலியவைகள் எவ்வித ஆக்ஷேபனையுமன்றி செய்துகொண்டும், பிரதேசங்களுக்கு கப்பல் யாத்திரைசென்று வியாபார முதலியதுசெய்தும் கல்வியிற் சிறந்தவர்களாகவும் அதிக நாகரீக முடையவர்களாவுமிருந்தார்கள். இத்திராவிடராஜ்ஜியங்களைப்பற்றி மனுதர்ம சாஸ்திரத்திலும் ஆரியர் புராணமாகிய ராமாயணத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. திராவிட நாட்டின் சிறப்பைப் பற்றியும் அவர்கள் நாகரீகத்தைப்பற்றியும் இராமாயணத்திலேயே பார்க்ககாணலாம். இவ்வண்ணம் சிறப்புற்று சுத்த சைவசீலராய் சகோதரத்துவம் நிறைந்து சுகமாய் வாழ்ந்து வந்த நாட்டிற்கு ஆரியா முதலில் யாத்திரைப பிரயாணிகளாக வந்தனர். அவர்களுக்கு திராவிடர் "மிலேச்சர்" என்று பெயரிட்டனர். பண்டைகாலத்து நிகண்டுகள், திவாகரம், பின்கலந்தை முதலியவைகளில் "ஆரியர்" என்பதற்கு "மிலேச்சர்" என்றே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாரியரில் சிலராவது அனுசரித்துவந்த ஆசாரங்களும் நடத்தைகளும் திராவிடர்களின் நடவடிக்கைகளுக்கு தாழ்ந்திருந்தமையால் அம்மாதிரி "மிலேச்சர்" என்று பெயரிட்டிருக்கவேண்டும். சமஸ்கிருத பாரதத்திலேயே சிந்துநதி

யின் கணவாயிலிருந்த சில ஆரியர்களுக்கு "மிலேச்சர்" என்று பெயரிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் ஆரியருக்கு "சுரர்" என்கிற ஒரு பெயர் உண்டு. அதன்பொருள் "சுரா" சம்பந்தமுடையவர் எனப் புலப்படுகிறது "சுரா" என்பது கள், மது என பலபொருள் குறித்த ஒரு மொழியாதலால் சுரர் என்பதற்கு கள் குடியர் என்பதே பொருளாம். இவ்வாரியர்கள் குதிரை ஆடு மாடு முதலியவைகளை தின்பதுடன் சோமபான மென்னும் கட்குடித்தலு முடையவராதலினால், வைதீக கிரியை என்று யாகங்கள் செய்வதும், அவற்றுள் ஆடு மாடு அசுவமாதிய இவைகளை பலியிட்டு புசிப்பதுமன்றி புருஷமேத யாகமென மனிதரையும் பலியிட்டு தின்றுவந்தார்கள். இதனாலேதான ஆரியருக்கு ஆதிகாலத்தில மிலேச்சர் என்றும் சுரர் என்றும் பூர்வகால நூலாசிரியர்கள் கூறிபிருக்கின்றனர். மேலும் தமிழகத்தில முதல முதல வரும்போது ஸ்தம்பத்தின்பேரி லாடுபவர்களாகவும் வந்தார்கள் - ஆகையினால் தமிழர்கள் அவர்களை தொம்பரென்றும் ஜாலவித்தைக்காரர்களென்றும் நினைத்தார்கள். "ஆரியக் கூத்தாயினும் காரியத்தின்பேரில கண்ணாயிரு" என்கிற பழமொழியில் நாளைவரையில் ஆரியக்கூத்து என்கிற பதம் தமிழிலிருக்கிறது. மேலும் இன்னொருபதமாகிய "ஆரியபபாவை" என்பது ஆரியர்கள் தமிழ்நாட்டில் ஆட்டக்காரர்களாக திரிந்துகொண் டிருந்தார்களென்பதை கியாபகப்படுத்துகிறது. இவ்விதமாக ஆரியரில் சிலரிருந்தபோதிலும் அவர்கள் மொத்தத்தில அறிவுள்ளவர்களாகவும் நாகரீகமுடையவர்களாகவே இருந்தார்களென்று ஏற்படுகிறது. இவ்வாரியர் தமிழகம் வந்துசேர்ந்து சுமார் 400, 500 வருஷங்களுக்கு பின்னர் எழுதப்பட்ட தொல்காப்பியத்தில் பொருளதிகாரம் 502-வது பாடலில அடியில்வருமாறு ஆரியரை தாழ்மையாக கூறியிருக்கிறது.

"பார்ப்பான் பாகன் ஒருழி செவிலி
சீருரு சிறப்பிற் கிழவன் கிழத்தியோ
டளவியன் மரபினறு வகை பேருங்
களவினிற் கிளவிக் குறிய ரெமப."

இவ்வாரிய பிராமணர்கள் கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் மத்தியில் தாங்கள் நிற்பவர்களென்றும், அநேகவித மந்திரவித்தைகளை தெரிந்தவர்களென்றும, மனிதர்களுக்கு தாங்கள் தேவர்களென்றும், தாங்கள் எதையும செய்ய சக்தியுள்ளவர்களென்றும், நவக்கிரகங்கள் தாங்கள் சொல்லுகிற படி நடககவேண்டியவைகளென்றும, வேண்டுமபோது மழை பெய்யச்செய்ய சகதியுள்ளவாகளென்றும தமிழாகளை பலவகையில் பயமுறுத்தினார்கள். பண்டைகாலத் தமிழரசர்கள் நீங்கி விபசாரத்தால பிறந்த தமிழரசாகளை கைவசப படுத்திககொண்டு பலவித தநதிரங்கள்செய்து ஏமாற்றி, குற்றமற்ற தமிழர்களை தங்களிட நிய ஒழுககஙகளையும ஆசாரங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ளுமபடி செய்தனா.

தமிழ் நூலகளெலலாம கடவுளுக்கு இறையாய்விடட படியினுல, பின்னிட்டுவந்த தமிழ் வித்துவான்கள வியாசர் கட்டுபாடுசெய்து எழுதிய நூல்களையே ஆதாரமாக எண்ணி தமிழர் எலலாம ஆரியரென்று சரிததிரம தெரியாமல் கூறி போயினர். ஆரியர் தமிழர்களிடததிலிருநது தங்களுக்கு வேண்டியது எவ்வளவோ அவ்வளவு தெரிநதுகொண்டு, தங்கள் சுயநன்மைகளைக்கோரி எழுதிககொண்ட சுருதிஸ்மிருதி இதிகாசங்களையே தமிழ் விததுவான்கள் உண்மையான நூல்களென நம்பி தாங்கள் அவைகளை அனுசரித்தும பிறரை அனுசரிக்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டு போயினர். அவ்வித கொள்கைகளையும அனுசரிக்க அநேக நூல்களையும் எழுதிவிட்டார்கள். தமிழகத்தில் ஆரியரிட ஆசாரங்களையும் நடவடிக்கைகளையும் ஒற்றுக்கொள்ளாதவர் தாழ்ந்தவர் என்

கிற கருத்தும் பரவியது. இவ்விதமெல்லாம் தமிழர்களை ஏமாற்றி தங்கள் ஆசாரங்களையும் தீய ஒழுக்கங்களை எல்லாம் ஏற்றுககொள்ளும்படி ஆரியர் செய்தனர். அவ்வகை ஏற்படுத்தியதில் ஜாதிவித்தியாசம் என்பது ஒன்று. கபிலர் தம அகவலில பிராமணரைக்குறித்து சொல்லும்போது,

"முற்படைப்பதனில் வேறுகிய முறைமைபோல
நாலவகை ஜாதியை யிந்நாட்டினீர் நாட்டினீர"

என்றார்.

தமிழகததில ஜாதி வித்தியாசங்கள் கிடையா. ஜாதிப் பெயர்களெல்லாம தொழிலைக காண்பித்ததே ஒழிய யாதொரு ஜாதியையும காண்பிக்கவில்லை. கிறிஸ்துபிறநதபின் 800 வருஷங்களானபின்னும ஒருவரோடொருவர் விவாகம் போசன முதலியது செய்துக்கொண்டு வநதார்கள். கி. பி. 14-வது நூற்றாண்டின் மத்தியில் "வள்ளுவபறை பதினெட்டுஜாதி" யிருநததாக ஏற்படுகிறது. தமிழகததில் ஆரியரிட நாலவகை வகுப்பாகிய பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வகுப்புகளை ஏற்படுத்த முயன்றபோது பிராமண பட்டம தமிழ்ஜாதியா யாருககும் கொடுககாமல் அதை தாங்களே பற்றிகொண்டனா. மற்ற மூவகை ஜாதிகளை ஏற்படுத்தியது 1. போஜனம, 2. தொழில, 3 மதம, 4. இடம இவைகளை யனுசரித்து ஆரியரும திராவிடரும கி. பி. 250-வது வருஷமவரையில் மாமிச பட்சணிகளா யிருநதார்கள். சமனமதம வநதபிறகு பிராமணர் அதை விட்டுவிட்டார்கள். திராவிடரில் சிலரும அதை நீக்கினர். அதிலும் பிராமணர்களுககு வேண்டிய பிராணிகள் அதிக மேன்மையானவைகள். அவ்வகை பிராணிகளை கொல்லுதல பாவம் என்றார்கள். பிராமணருககு வேண்டிய பஞ்சகவியததை தரும் பசு பரிசுத்தமானதாயிற்று. அதைக் கொல்லுதல் பெருத்தபாவமென்று பிராமணர்கள் சொன்

ளூர்கள். பத்துபாட்டிலும் புறநானூறிலும் எயின வேடர்கள் பன்றி யிறைச்சியும காட்டுப்பசுவையும் தின்று மதுபானஞ் செய்துவந்தார்களென்று சொல்லபபடுகிறது தற்காலததிலும் அவ்வழக்கம் நீங்கவில்லை. எயினராகிய "பறையர்" என்போா பசு மாமிசத்தை கொன்று தினறபடியினால் பிராமணர் அவர்களை மிக தாழ்மை படுத்தினர். அவர்களை தீண்டத்தகாதவா என்றனர். பிராமணர் முன மேலுக்கு வரவேண்டுமானால் மாட்டு மாமிசததை சாபபிடும வழக்கம விட்டுவிடவேண்டியதா யிருநதது. அதின்படியே இதர எயினவமிசததினராகிய கைக்கோளர், பானா, செமமான், கமமாளர் முதலியவர்கள் அவ்வழக்கத்தைவிட்டு மேன்மை அடைநதார். அபபடி விடாத பறையா தாழ்மை யடைநதார். பிராமணாகள்தான் இவர்களை இததாழ்வான நிலைமைககு கொண்டுவநதவர் எனறு "தமிழ் வாசகங்கள்" எழுதிய சீனிவாச அய்யங்காரரே ஒத்துககொள்ளுகிறார். பறையர்களை பாப்பார் இன்னும தங்கள் அகிரகாரஙகளிலும் கிராமங்களிலும விடுகிறதில்லை. நநதன சரித்திரத்தைப் படித்தால் தமிழ் பிராமணர்கள துாநடததைகள் நன்றாய்தெரியும். ஆகையினால் பிராமணர் வழக்கததை ஏற்றுககொள்ளாதபடியினால் பறையா என்போரை பிராமணா தாழ்த்திவிட்டார்கள் என்பது நிசசயம.

பறவைபுறத்தார் பறையர் என்றதை கடபபை Mr. பினேயா கோல் என்பவர் அடியில்வருமாறு சொல்லுகிறார்.

"நான் விசாரணை செய்தவரையில் இவர்கள் வீரபஞ்சமர் அல்ல. சதாசிவபிரமத்தின் ஐந்தாவது சிரசிலிருந்து உற்பத்தியான லிங்காயத்துகள் அல்லது வீரசைவர்களுக்கு வீரபஞ்சமர் என்று பெயர். அப்பெயர் இப்பறையர் என்போருககு தகாது. இவர்கள் மகாபாரதத்தில் சொல்லியிருக்கும் நாஸ்திக பஞ்சமர்களுமல்ல. நாஸ்திக பஞ்சமா என்

போர் ஓர்காலத்தில் இந்துக்களாயிருந்து பின்னிட்டு சமண பௌத்த மதங்களை யேற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு பெயர். அப்படி மதம மாறினவர் ஜாதியற்றவர்களானார்கள் - அவர் களை ஜாதியற்ற சூத்திரர் என்று சொல்லவேண்டுமே ஒழிய பஞ்சமர் எனலாகாது. காண்டன்ய, தனஞ்ஜய, வசிஷ்ட, விஸ்வாமித்திர கோத்திரத்தார் சூத்திரர் யானுர்களே ஒழிய பஞ்சமர் ஆகவில்லை. இந்தபதம ஓர்காலத்தில் ஆரியரில் ஜாதிகெட்டவர்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டதால் இவர்களுக் கு தகாது." இவர்களிட பூர்வீக சரித்திரத்தை அடியில்வரு மாறு கூறுகின்றனர் :—

" இவர்கள உண்மையான சரித்திரம் கசியப்ப பிரமா விடமிருந்து ஆரமபிக்கிறது கசியப்ப பிரஜாபதியின் இரண் டாவது மனைவியாகிய திதி என்பவளின் குமாரர்கள். பரி சுத்த சாஸ்திரங்களில இவர்களுக்கு "தைத்தியர்" என்று பெயர். கசியப்ப முனிவரின் முதல தாரமாகிய அதிதியின் குமாரர்களுடன் எக்காலமும் சண்டைசெய்ய முடியாமல் தெனனுட்டிற்கு வந்து அவ்விடமே நிலைக்கலாயினர். அவர் களிட அரசன ஹிரண்யகசியப்பர் என்பவர் பிரஹலாதன் ஆம்லாதன் பின்னிட்டுவந்தவர். சென்னபட்டணம அடுத்த மகாபலிபுரத்தில அரசுசெய்த மகாபலி என்பவர் பின் சக கிரவர்த்தி யாயினர். பிறகு பாணராஜா ஆண்டார். பிறகு இந்த ராஜ்ஜியம ஜெயிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது அதற்கு தொண்டைமண்டலம் அதாவது தொண்டர், அடிமைக ளின், மண்டலம், நிலம என்கிற பெயர் வந்தது. அக்காலத தில் அதற்கு இரண்டு ராஜதானிகளிருந்தன. ஒன்று பறவை புரம் - பறவைபுறத்தி லிருந்தவர்களுக்கு பறையர் என்று பெயர். இவர்கள் தமிழர். பறவைபுறம் - சீர்பட்சிகளாகிய - பறவை என்கிற பதத்தி லிருந்துவந்தது. கீர்த்திபெற்ற வாத்துகளுக்கு இப்பொழுதும் பேர்பெற்ற தற்கால காஞ்சி

புறததுக்கு தான் பறவைபுறம என்று பெயர் இருந்தது. இன்னம் மைசூர் ராஜ்ஜியத்தில கோலார் ஜில்லாவில் மாலாடு என்கிற பட்டணம் உண்டு. இவர்களில் தெலுங்கு பேசியவர்கள் இங்கிருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அயலாராகிய கன்னடியர் அவர்களை அவர்கள் ஊரை அனுசரித்து மாலரு என்று பெயரிட்டார்கள்."

3. பறை அடிப்பதால் பறையா எனறது.

திராவிடர் சரித்திரம் நன்குணாநத ஒருவர் சொல்லுகிறதாவது. திராவிடரில் ஆதியில மூன்றுவகுபபுகள் உண்டு. அதாவது 1. குருக்கள். 2. வணிகர். 3. வேளான்கள். இவைகள ஜாதிவகுபபல்ல. பறையா என்போர் மூன்றுவது வகுப்பை சேர்ந்திருககலாம. அக்காலததில அவர்களை தொடக்கூடாது என்று ஒன்றுமில்லை. அவாகளும் ஆதியில் மற்ற தமிழர்களுடன் ஒருவரோடொருவர் விவாகம போசனம முதலியது செய்துவநதனா. பூர்காலத்தில் அரசாகளுக்குள் அடிககடி யுத்தங்கள் நேரிடுகிறதுண்டு. அநதகாலஙகளில் இவர்கள் பறையடிபபது வழக்கம. அப்பொழுது பறையடிக்கும தொழில் வெகு சிரேஷ்டமாகவே யிருநதது. யுத்தகளத்தில் சேனைகளுககு முன்சென்று பறையடிபபதை அரசர்களும் நன்கு மதித்தாாகள. அவர்கள் அரசாகளுககு அத்தியவசிய மானவர்களா யிருநதாாகள். அமமாதிரி யுத்தகாலங்கள் சென்றபிறகு மற்றவாகளுக்கு அவர்களைபபற்றிய அககரை குறைந்தது. அதன்மேல புத்தமதமும சமணமதமும் விர்த்தியாயின. அதற்குமுன் எல்லாதிராவிடரும மாட்டுமாமிச பட்சனிகளா யிருநதவர்கள்தான். மேற்குறிதத மதங்களால் தமிழர்கள் மாமிசம சாப்பிடுவதை விட்டுவிட்டனர். மாடு பரிசுத்த பிராணியாய்விட்டது. பறையர் என்போர் மட்டும் விடவில்லை. பறையினால்தான் அவர்கள் சிறப்

படைந்தது அதினால் தான் அவர்கள் சிறப்பு பின்னிட்டு குறைவுபட்டது. அவர்கள் பறையடிக்கும் தொழிலை விட வில்லை யுத்தகாலங்களில் இல்லாவிட்டாலும் மற்ற விவாக மரணகாலங்களில் அவர்கள் பறைபடிக்க வேண்டியதாய் நேரிட்டது. அப்படி அவர்கள் அடிக்கும் பறைக்கு தோல தேவையானது தோலை பிரித்து எடுப்பதற்கும் அந்த மாமிசத்தை சாப்பிடுவதற்கும் அதிக வித்தியாச மில்லாமையால் அவர்கள் மாட்டு மாமிசத்தையும் சாப்பிட்டுக்கொண்டேயிருந்துவிட்டார்கள். அதனால்தான் இவர்கள் தாழ்ந்த ஸ்திதிக்கு வந்துவிட்டார்கள் என்பது ஒரு கொள்கை.

4 "பறையர்", பௌத்தர் என்பது.

பௌத்தமதம் அசோக அரசர் ஆண்டகாலத்தில் இந்தியாவின் எல்லா பாகங்களிலும் இதரதேசங்களிலும் பரவியது. சிலப்பதிகாரம் மணிமேகலை முதலிய காவியங்களிலும் பெரிய புராணத்திலும் இன்னும் அநேக நூல்களிலும் தென்னிந்தியாவில் பௌத்தமதம் பரவியிருந்தது என்பதாக சொல்லப்படுகிறது. பௌத்தமதத்தையும் சமணமதத்தையும் துரத்திவிட சைவமும் வைஷ்ணவ மதமும் செய்த பிரயத்தனங்கள் தமிழ் நூல்களில் விசாலமாய் காணலாம். சென்னையில் கீர்த்திபெற்று யிருந்தவரும் தமிழ் நூல்களை நன்றாய் ஆராய்ச்சி செய்திருந்தவருமான ஸ்ரீமான் அயோத்திதாஸ் பண்டிதர் என்பவர் பறையர் என்போர் பௌத்தமதத்தை ஏற்றுக்கொண்டதினால் இவ்வித தாழ்மைநிலைமைக்கு கொண்டுவரப்பட்டார்கள் என்று அநேக நூலாதாரங்களுடன் ருசுவுசெய்கின்றார். இதுவிஷயம் அவர் எழுதியிருக்கும் நூல்களெல்லாவற்றையும் வாசிக்க தகுதி உடையன. அவைகளை அனுசரித்து "பறையர்" என்போர் அநேகர் பௌத்த மதத்தை இச்சென்னை ராஜதானியில் தழுவியிருக்கின்றனர். ஐயன் திசாங்கு என்கிற சீனதேசத்து பிரயாணி சுமார்- கிபி.

630 ஆண்டில் இந்தியாவிற்கு வந்தபோது தென்னிந்தியா விற்கும் வந்தார். அப்பொழுது அவர் காஞ்சிபுறத்தை போய் பார்த்தபோது அவ்விடத்தில் பத்தாயிரம புத்தமத காம குருக்களையும் புத்தமடங்களையும் பார்த்ததாகவும் சொல்லு கிறார். முன்சொன்னபடி காஞ்சிபுறம பறவைபுறமாகிறது. இபபொழுதும செங்கலபடடு வட ஆர்க்காடு தென ஆர்க்காடு ஜில்லாககளில் "பறையா" என்போர் அதிகமாயிருக்கின்ற னர். ஆகையினால காஞ்சிபுறம பௌததமததுக்கு அக்கா லததில் தென்னிந்தியாவில சிரேஷ்டமான இடமா யிருநதி ருககவேண்டும. இமமாதிரி தென்னிநதியாவில் பௌதத மததகை தழுவியவா "பறையா" என்போரின் முன்னோா கள். இவர்களை பிராமணா அதிகாரம ஏற்படடபிறகு அவா கள் "பறையர்" என்று தாழ்மைபடுததினா. "பறையா" என்போா புததமததகை தழுவினபடியினால பிராமணரிட வேதங்களை நமபாதவர்களாயினா. அபபடி அவர்கள் வேதங களை நமபாமல அவாகளை ஏததுககொள்ளாதவாகள் "சண டாளர்" என்றார்கள். தற்காலத்திலும ஒரு இநதுவான வன் கிரிஸ்துமதததில் சேர்நதுகொண்டால அவன் பிராம ணர் வேதங்களை நமபாதவனாகிறான். அபபோபபடடவனை "பறையன்" என்று சொலவது வழககமுண்டு. பூாவத தில இலங்காதேசமென்றும, தற்காலம கொளமபு - கண்டியென்றும வழங்கும்படியான தேசத்தில வாழுமகுடி கள் யாவரும் பெருமபாலும பௌததாகளென்பது சகல ருக்கும் தெரிநதவிஷயமாகும். சமஸ்கிருதத்தில் வரைந துள்ள சுந்திரகாண்டத்தில் அநுமார் இலங்கைசேர்ந்து அவ விடத்திலுள்ள மாளிகையிலுட்கார்நது அதனை புத்தர் வியா ரமென்றும கூறியதாக விளங்குகின்றது. அவ்வகை பௌத்தநாடென்று தெரிநதே தற்காலம இராமநாடகம பாடிய அருணாசலக்கவிராயர் என்பவர் தானியற்றியுள்ள

சுந்திரகாண்டத்தில் இலங்கைதீவை பறையர் ஊரென்று
யிழிவுபடுத்தியே பாடிவைத்திருக்கின்ருர்.

சுந்தரகாண்டம்.

சீதைபுலம்பல்.

" நிறை தவசுகருக் குறையிவளென்று
நினைந்தகை விடுவாரோ
பறையா ஊரிலே சிறையிருந்த வென்னை
பரிந்தகை தொடுவாரோ.'

"பறையா" என்போர மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கும "சண்டாளருக்கு" சமபபடுத்தினர்கள். மனு தர்மசாஸ்திரம எழுதியகாலததில தமிழகததில "பறையர்" என்ற பெயரே கிடையாது. ஆனபடியினல் மனுதாமசாஸ்திரததில "பறையர்" என்கிற வாாததையே கிடையாது. ஆனல அநத சாஸ்திரததில் "சண்டாளன்" என்கிற பத முண்டு. மனு சொல்லுகிறபடி "சண்டாளன்" என்பவன் பிராமணஸ்திரிககும சூததிர தகப்பனுககும பிறநதவன். அப்படி இருநதால இசசண்டாளர் என்போா ஆரியநாட்டில் தான இருநதிருககவேண்டும ஆனல மிஸ்டா ரோமிஸ் சண்டா டட என்பவர் வெஙகாள ராஜதானியிலிக்கும் 3 கோடியே 60 லட்சம் ஜனங்கள் இம்மாதிரி சண்டாளர் என்பதை ஒததுககொள்ளுகிறதில்லே. ஆரியா சாஸ்திரபடி மேல்ஜாதியாா கீழ்ஜாதியாருடன் விவாகம செய்துக்கொள்ளலாமென்று இருபபதால அவ்விதம் பிறந்த பிள்ளேகளே சண்டாளர் என்பது தகாது.

ஆரியநாட்டில் சமண பௌத்தமதங்களே சேர்ந்தவர்களுக்கு ஆரியர் நாஸ்திக பஞ்சமர் என்ருர்கள். தென்னட்டு பிராமணர்கள் அப்பேர்ப்பட்டவர்களே பறையர், சண்டாளர்

என்றார்கள். மனுதர்மசாஸ்திரத்தில் சண்டாளனுக்கு அடியில் குறித்தவாறு தெண்டனை சொல்லியிருக்கிறது:—" தங்களுக்கு தகுந்தவேலைகளை செய்துகொண்டு, இவர்கள் காட்டிலாவது, சுடுகாட்டு பக்கங்களிலாவது, குன்றுகளின்மேலாவது, பெரிய மரங்களின் அடியிலாவது குடியிருக்கவேண்டியது. அவர்கள் கிராமங்களின் வெளிபாகங்களிலு மிருக்கவேண்டியது அவர்களுக்கு பாத்திரங்கள் கிடையாது. நாய்களும் கழுதைகளும் அவர்கள் செல்வம். சவங்களின்மேலிருக்கும் துணிகளை அவர்கள் தரிக்கவேண்டும்; உடைந்த பாண்டங்களில் புசிக்கவேண்டும், இரும்புநகை போடவேண்டும். அவர்கள் திரிந்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும். ஒருவன் மதசடங்குகள் செய்யும்போது அவர்களை பார்க்கவும் கூடாது அவர்களுடன் பேசவும்கூடாது. அவர்கள் தங்களுக்குள்ளவே விவாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவர்களுடன் லேவாதேவி யாரும் செய்யக்கூடாது. அவர்களுக்கு சாப்பாடு கொடுக்கும்பட்சத்தில் உடைந்தபாண்டங்களில் ஆட்காரன் மூலமாய் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் கிராமத்தில் ராத்திரியில் திரியக்கூடாது. அரசன உத்திரவின்பேரில் பகல்காலத்தில் கிராமத்திற்குள் வரலாம் கிராமத்தில் அனாதி பிணங்களை அவர்கள் புதைக்கவேண்டியது அரசன் கொலையாளிகளென்று ஏற்படுத்தியவர்களை அவர்கள் கொன்று அவர்கள் துணிமணிகளையும் படுக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம்" (மனு அதிகாரம் X. 5. 50-55.)

புத்தமதமடங்கி பிராமணர்கள் அதிகாரம் பெற்றபோது மேல்குறித்த மனுதர்ம சாஸ்திரபடி திராவிடரில் புத்தமதத்தை சேர்ந்தோரை அடக்கிவிட்டார்கள். அச் சாஸ்திரப்படியே "பறையர்" என்போர் நாளைக்கு மிருக்கிறார்கள்.

5. அத்தியாயம்.

பிராமணர்தான் "பறையர்" என்போரை தாழ்த்தியது.

முதலில் பிராமணர் கல்வியற்ற குடிகளேயும காமிய முற்ற சிற்றரசர்களேயும் வஞ்சித்து பயநது யாசிததுவந்தார் கள். அதிகாரத்துடன் பிச்சை எடுதது உண்ண ஆரம்பித்த போது திராவிட பௌத்தர்களே ஊரைவிட்டு துறத்தியும் விட்டார்கள் அததிராவிட பௌததர் பிராமணாகளின் மோச நடவடிக்கைகளே சகல குடிகளுக்கும பறைந்துவநதார் கள் அப்படி செய்தவாகளே பறையா என்று வகுதது சகல விஷயத்திலும சீரபெற விடாமல் நசிததுவிட்டார்கள். புதத விவேககுடிக ளிருக்கப்பட்ட யிடஙகளில பிராமணன் வநது விட்டால் சாணததை கரைதது அவர்களே துறத்தி சாணைச சட்டியை உடைபபது வழக்கமாம். அபபடி ஒடுங்காலத தில் பிராமணர் இவர்களே தீண்டலாகாது என்று சொலலிக கொண்டு ஒடினாகளாம. அதை அனுசரித்து விவேகமற்ற குடிகள் இவாகளே தீண்டாதவர்களென்று கூறினாகள். அப படியே ஏற்படுததியும விட்டுவிட்டார்கள். பிராமண பருநது என்றும பறபபருநது என்றும பாபபார்நாய், பறநாய் என் றும் ஒவ்வொன்றுககும பெயர் வைத்தார்கள். வீரவாகு சக்கிரவாததியை பறையன் என்றூர்கள். அரிச்சநதிர புரா ணமெழுதி, அதிலும "பறையன்" என்ற பெயரை பரவச் செய்தார்கள். "பறையரை" பதிமூன்றுவர்க்கமாய்பிரித்து "பறையன்" என்ற பெயரைப் பரவச்செய்தார்கள். மே லும திராவிட பௌத்தர்களே சுத்த சலத்தண்டை நாடவி டாமலும், அம்பட்டாகளே சவரம் செய்யவிடாமலும், வண்

ளூர்களை வஸ்திரம் துவைக்கவிடாமலுமசெய் துவிட்டார் கள். இம்மாதிரியாக திராவிட பௌத்தர்கள் ஸ்தானம் செய்யாமலும் துணிதளிலலாமலும் ஏழைகளாய் போனமை யால் அழுக்குடையவர்களாய் தாழ்நதநிலைமைக்கு கொண்டு வரபபட்டாாகள். தறகாலததிலும ஓர் பிராமணனை பிடிதது அவனை ஸ்தானம் செய்யவிடாமலும தரிததுக்கொள்ள வஸ் திரமிலலாமலும அழுக்குததுணிகளை போட்டுக்கொள்ள செய்தால் அவன் "பறையன்" போல் தானிருபபான்.

"பறையர்" என்போா இநத ஸ்திதிககு வநததற்கு காரணம பிராமணர்களதாம என்பதறகு சநதேகமிலலை. கி. பி. 7-வது நூற்றூண்டில் தென்னிநதியாவிறகு வநத ஐயனதிசாங்கு என்பவா சொலலுகிறதாவது "பிராமணா சமயபேதககாராகளுடனும அவாகள் கடவுள்களுடனும சண்டை செய்துககொண் டிருநதபோதிலும அபமதம (புததமதம) நிஜமாகவே தெனனிநதியா முழுமையும உன் னத ஸ்திதியிலிருநதது."

இசசாட்சியததினால புதத மததததுடன் சண்டை செய் தவா பிராமணா என்று ஏற்படுகிறது. திராவிடா பௌத தர்களை, பறையராக தாழ்ததியது பிராமணா என்பதறகு வேறு சாட்சியம வேண்டியதிலலை. திராவிட பௌத தர்களுக்கு பெருதத விரோதிகள் பிராமணரேயாம. இதைதத் தவிர தமிழ் வாசகம எழுதிய ஸ்ரீமான், யம. ஸ்ரீனிவாச அய் யங்கார், M. A. அவாகள பிராமணர். திராவிடா சங்கிதி தெரிநதவராயு மிருககிறாா். அவா சொலலுகிறதாவது :— "எலலாவற்றிற்கும மேலாக பறையர் ஜாதியை ஏற்படுத் திய சூழ்சசியில் முதல காரணம் பிராமணரிட விலக்குகை யே." விவேகானநத சுவாமிகளும இந்துதேசம தாழ்வடைந் தது பிராமணர்களால்தான் என்கிறாா. அவர் சொலவ தாவது : "கடித்த பாம்பே தான் கக்கிய விஷத்தை தானே

உரிஞ்சால், கடியுண்ட மனிதன் பிழைப்பான் என்கிற ஓர் குருட்டு நம்பிக்கையுண்டு. அப்படியானால் பிராமணர் தங்களிட விஷத்தை தாங்களே உரிஞ்சவேண்டும்."

ஆலசிய மகாத்மியம் என்கிற பூர்வீக நூலில் 69-வது அத்தியாயத்தில் தங்கள் மத நம்பிக்கைக்காக பௌத்தர்களும் சமணர்களும் எப்படி தலை வெட்டுண்டார்களென்றும், சிலருடைய தலைகள் எப்படி எண்ணெய்செக்கில்வைத்து ஆட்டப்பட்டதென்றும், எப்படி கழுவேற்றப் பட்டார்களென்றும், அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் திரேகங்களை குள்ளநரி, நாய் பட்சிகளுக்கு இரையாக விடப்பட்டதென்றும் பரக்கக் காணலாம். மேலகண்ட அவஸ்தைகளெல்லாம் மதுரை மீனாட்சியம்மன் கோவிலின் பரிசுத்தகிணற்றின் சுவற்றில் ஒரு பெரிய தட்டினமேல் எழுதியிருப்பதை இப்பொழுதும் பார்க்கலாம். ஐயன் திசாங்கு சாட்சியத்தினால் இம்மாதிரியெல்லாம் சமணர் பௌத்தர்களை நசுக்கியது பிராம்ணர் என்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லை.

தற்காலத்தில் சிலர் பிராமணரல்லாத மற்ற ஜாதியாரும் இதற்கு உத்திரவாதம் என்பார்கள். சில திராவிடர் பூர்வீகத்தில் கல்வியின்மையால் பிராமணரிட ஜாதிவித்தியாசத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். மற்ற திராவிட ஜாதியாரும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களே. அவர்களையும் பிராமணர் தீண்டுகிறதில்லை. இப்பொழுது பிராமணர் தங்களை ஏமாற்றிவிட்டார்களென்று மற்ற ஜாதியுள்ள திராவிடர் அறிந்துகொண்டார்கள். தற்காலம் இளம்பியிருக்கும் பிராமணரல்லாதார் இயக்கத்தினர் பறையர் என்போருடன் சமபந்தி போசனம் செய்து காண்பித்தனர். திராவிடன் முதலிய பத்திரிகைகள் இன்னும் அதிகமாய் பரவ நாளுக்குநாள் திராவிடஜாதியார் எல்லாரும் பறையர் என்போரை சமமாக ஏற்றுக் கொள்வார்கள். தற்காலம் மற்ற திராவிடர் அறிவின்மை

யால் ஜாதிவித்தியாசததை பாராட்டுகின்றனர். பிராமண ரோவெனில அவர்களுககு தாங்கள் செய்தது பிசகென்று தெரிந்தும ஜாதிவித்தியாசத்தை அப்படியே நீடிதது வளர்க்கவேண்டுமெனறும பறையர் எனபோரை காலின்கீழ் நசுககி வைக்கவேண்டுமென்றே நினைக்கிறார்கள். இதற்கு சாட்சியம் அவர்களிட வர்ணாசிரம இயககமே போதும. பிராமணர்கள் பறையா என்போரை விர்ததிக்கு கொண்டுவர பிரயத்தனப படுகிறதிலலை கொஞ்சகாலததுககுமுன் ஆனரிபில் வி. கிருஷ்ணசாமி அய்யங்கார அவர்கள் "பறையாகள் அநத ஸ்திதியிலிருப்பது அவர்கள் கருமததினால் என்றும தாங்கள் செய்யவேண்டியது ஒனறுமிலலை என்று சொனனார். இதுதான் எவ்வித பிராமணனும சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறான. சுயஆட்சி கேட்கும இககாலததிலுங்கூட ராஜபாதையில "பறையா" என்போா செல்லககூடாது என று பிராமணர் தகரார் செய்கிறாகள். திராவிட சகோதராகளாகிய ஆதி திராவிடா நனறு யோசிதது மற்ற திராவிடாகளுடன சகோதரபாவம பாராட்டுவாராக.

6. அத்தியாயம்.

ஆதிதிராவிடர் சிறப்பை நாடினவர்.

இமமாதிரி யெல்லாம் ஆதி திராவிடரை தாழ்ததிபதை நீக்கி, யார் யார் உயாத்த பிரயத்தனப்பட்டனர் என்பதை இனி யோசிப்போம. திராவிட பௌதத களினர் தங்களை கீழ்படுத்தியதை ஒததுககொள்ளாமல் பாடல்களை பாடியிருக்

கபிலர்மேல் சொல்லியபடி தமமகவலில் ஜாதி விததியாசத்தை பிராமணர் நாட்டினர் என்று சொல்லி பிறப்பில் ஜாதியில்லை யென்கிற கருத்துடன்.

"தென்திசைப்புலையன் வடதிசைககேகி
பழுதரவோதி பார்ப்பானுவான
வடதிசைப்பார்ப்பான் தென்திசைக்கேகி
நடையதுகோணி புலையனுவான்."

என்றூர், இவர் அகவல் முழுமையும் படிததுபார்க்கவும.
சிவவாக்கியர் அடியில்வருமாறு பாடினூர.

பறைச்சியாவ தேதடா
பணசுதியாவ தேதடா
இறைச்சிதோ லெலும்பினு
மிலக்கமிட் டிருக்குதோ
பறைச்சி போகமவேறதோ
பணசுதி போகமவேறதோ
பறைச்சியும பணத்தியும
பகுத்துப் பாருமுமுளே.

அவிரோத உநதியார் வுரையாசிரியர்.

"அறுவகை சமயததரையு மெய்ப்பொருளு
மறுபததிநாலு நற்கலையு,
மறுவறபபயின்று மாசரததிகழு
மறிஞராமவர்களே யெனினுங,
குறைவறத் தனைக் கொடுததிடுங்குறவன்
குரைகழல பணிநதவரனறேல்,
பறையா மறறவரை பறையரே யெனினு
மருளுடையவா பரமபரரே."

ஞானவெட்டி யாக்கிய சாம்பவனூர் அடியில்வருமாறு சொல்லுகிறூர.

"விட்டகுறை வருமளவும் உபதேசஙகாண்
மெய்யுடலுநதளர்ந்து புவிமேலுநோககி
தட்டழிநது விழும்போது வோதிவைதத
சாததிரததை கூணப்போது மறியப்போமோ

எட்டிரண்டு மறியாதார் குருக்களாமோ
யென்னை யினி பறையனென்று தள்ளப்போமோ
மட்டமரும் பூங்குழல்வா லாம்பிகைப்பெண்
வங்கிஷத்திலுதித்த சாம்பவனும் நானே."

இவைப்போன்ற அநேக பாடல்கள் திராவிடர் பௌத்த கவிஞர்கள் வரைந்துளார்.

மற்ற திராவிட புலவர்களும் அம்மாதிரியே வரைந்துளார். சித்தர்கள் பிராமணர் ஏற்படுத்திய ஜாதிவித்தியாசங்களுக்கும் பிராமணா வேதங்களுக்கும் ஆசாரங்களுக்கும் விரோதிகள் அவர்கள் "பறையா" என்போரை உயர்த்த முயன்றார்கள்.

உதாரணமாக குதம்பைசித்தா சொல்லுகிறார்.

குதம்பைச் சித்தர் பாடல

" ஆண்சாதி பெண்சாதி யாகுமிரு சாதி
வீண்சாதி மறறசெலலாங குதம்பாய்—வீண்
பார்ப்பார்கள மேலென்றும பறையோர்கள கீழென்றும
தீர்ப்பாகச சொலவசென்ன குதம்பாய்—தீழ்ப்பா
கர்த்தன் பறையோரைப் பாப்பாரைப் போலவே
தீப்பாய் படைத்தாரோடி குதம்பாய்—தீழ்ப்பா"

பத்திரகிரியார் தமமிட புலம்பலில.

" ஆதிகபிலர் சொன்ன யாகமத்தின சொறபடியே
சாதிவரையிலலாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம.

இன்னொரு புலமபலில்,

" சாத்திரத்தை சுட்டு சதுர்மறையை பொய்யாக்கி
சூத்திரத்தைக்கண்டு சுகமபெருவ தெக்காலம்,

என்றார்.

தேவி காலோத்திரத்திலேயே அடியில்கண்ட பாடலிருக்கிறது.

"சமையாசார சங்கற்ப விகர்ப்பமு
மமையார்தாம குலவாசார மானது
மிமையாதாரும் விடாத வில்லாழ்க்கையு
மமையார் தோளாய் விடுதலா சாரமே."

இம்மாதிரி யின்னம அநேகபாடல்கள் எடுத்து எழுத லாம். இடமின்மையின் இங்கு சிலவற்றை கூறுவோம்.

பாச்சலூர் பதிகம.

"ஒருபனை இரண்டுபாளை ஒன்றுநுங கொன்று கள்ளு
ஊறிவினி லுயாந்தவர்க்கு அதுவுங்கள் இதுவுங கள்ளே
ஒருகுலே உயர்ந்ததேனோ ஒருகுலை சாழ்ந்ததேனோ
பறையனைப் பழிப்பதேனோ பாச்சலூா கிராமத்தாரே."

நலவழியில்.

"ஜாதியிரண்டொழிய வேறில்லை சாற்றுங்கால்
நீதிவழுவா நெறிமுறையின்—மேதினியில்
இட்டார் பெரியோா ரிடாதா ரிழிகுலததோா
பட்டாங்கி லுள்ளபடி."

இன்னும ஒருவா கூறுவதாவது:—

"பறையரைப் பறையரென்று பறைந்திடு மனிதர்கேளீர்
பறைபர்தம மலதசைத்தின்னும பனறியைப் புசிபபதென்னே
கறையதே யாகுமந்தக கறிதனைக் கலத்தினிட்டு
மறையவே வைததுத்தின்னு மனிதரே பறையர்கண்டீர்."

இம்மாதிரியாக தமிழ் புலவர்களும் மற்றவர்களும் ஜாதி வித்தியாசததை நீக்கவும் பிராமணர் ஆசாரம் வேதங்கள் இவைகளை நீக்கிவிடவும பலவிதமாய் பாடல்கள் மூலமாய் பிர சங்கித்துவந்தார்கள். ஆயினும் ஜாதி வித்தியாசங்கள் நீங்க வில்லை. இந்துமதம் ஜாதியின்பேரில் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஜாதியை நீக்கினால் மதம கெட்டுப்போகிறதாக நினைக்கிறார்

கள். ஆங்கிலேய நாகரீகமும் கல்வியும் இத்தேசத்திற்கு வந்தபிறகு எல்லாரும் கண்திறந்து கொண்டார்கள். ஆயினும் பூர்வகாலத்தைப்போல் தற்காலத்தில் மூடர்களிருப்பதால் முழுமையும் நீக்கக்கூடாமலிருக்கிறது. ஆயினும் ஆசார சீர்திருத்தக்காரர் ஜாதி வித்தியாசத்தை ஒழிக்க முயர்ச்சி செய்கின்றனர் ஆதி திராவிடரை விர்த்திசெய்ய ஆரிய சமாஜம் அதிக பிரயத்தனப்படுகிறது எவரும்பினும் ஆரிய சமாஜத்தில் சேர்ந்தால் அதைச சேர்ந்தவர்கள் அவனை சமமாக ஏற்றுக்கொள்ள தயாரா யிருக்கிறார்கள். அநேக அத்தேசத்து பஞ்சமர்கள் அதில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இன்னம் ஒருசபை பிரமசமாஜ் என்பது இவர்களுக்கு கூட ஜாதி வித்தியாசம் கிடையாது. ஆனால் சென்னப் பட்டணம பிரமசமாஜத்தார் ஜாதியை ஒழிககவில்லை இவர்களும் பஞ்சமர்களுக்கு அதிகமாய் உழைக்கிறார்கள். தாழ்த்தப்பட்டவர்களை உயர்த்த Depressed Classes Mission பல இடங்களில் இந்தியாவில தற்காலத்தில் எற்பட்டுவருகின்றன. கிரிஸ்து மதமும மகமத்திய மதமும் அநேக ஆதி திராவிடர்களுக்கு நன்மைகள் செய்திருக்கின்றன. ஆங்கிலேய கவர்ன்மெண்டாரும அநேக நன்மைகள் செய்திருக்கிறார்கள். இனி செய்யவும போகிறார்கள்.

7. அத்தியாயம்.

முடிவு.

ஆதி திராவிட சகோதரர்களே! நீங்கள் மாட்டிறைச்சி உண்பதினாலேயே உங்களுக்கு தாழ்மை இக்காலத்தில் உண்டாகாது. இந்துக்களிலேயே மாட்டிறைச்சி சாப்பிடும்

பெத்தபோயஜாதி முதலிய ஜாதிகளுககும் ஆங்கிலேயருக்கும் மரியாதை யிருக்கிறது. நீங்கள் கல்வியில்லாமல் ஏழ்மை தனததி லிருப்பதால்தான் இவ்வித கஷ்டங்கள் நேரிடுகிறது. உங்கள் ஏழ்மைத்தனத்தை நீக்கவும், செல்வமுள்ளவர்க ளாகவும், சிறநத கல்விமான்களாகவும நீங்கள் ஆனல் உங்க ளுக்கு மேன்மைதானே உண்டாகிறது. நீங்கள் ஏழைகளா யிருநதாலும் நன்னடக்கை யுள்ளவர்களே என்பதற்கு ஐய மிலலை. 500 ரூபாய் மாதம சமபளமுள்ள ஓர் பிராமண உத்தியோகஸ்தன் லஞ்சம வாங்கினலும ஒரு ரூபாய் சம் பளமுள்ள கிராம ஆதி-திராவிட தலையாரி தன்னிடம் மணி யகார் குடுதத ஆயிரம் ரூபாய் சர்க்கா பணததை ஒரு பிசகு மில்லாமல் தாலூககா கசசேரியில் யோக்கியமாய் கொண்டு வநது கட்டுகிருன் இநதுமதததில இததியாதி சங்கடங்க ளிருக்க நீங்கள் என் அமமதத்தி லிருக்கவேண்டும் உங்கள் பூர்விக மதமாகிய பௌத்த மதத்தில் சேருதல் நலமன்றோ. அலலது மற்ற உயாநதஜாதி என்கிற இநதுக்களில் படித்தவர் கள் ஏற்றுககொண்ட பிரம சமாஜததை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள ஆக்ஷேபணை என்ன ? இவைகளை யோசித்துபாருங் கள். ஆங்கிலேயே அரசாட்சியில் எல்லாருடம சமம அப்படி யிருகக உங்களிட சமபாத்தியததை அனுபவிக்க ஒட்டாமல் யாராவது செய்தால அதை விட்டுவிடககூடாது. உங்கள் பாத் தியதைகளை நிலைநாட்டுங்கள் ஒமரூல் காரருடன் சேராதீர் கள். ஆங்கிலேயா உங்கள் கையினல செய்யப்பட்ட சாப் பாட்டை சாப்பிட்டு அவர்கள் உங்களை சகோதரர்களாக நினைககிருர்கள் அவர்கள் வந்தபிறகுதான் உங்களுக்கு மேன்மை உண்டாகிவருகிறது. நீங்கள் மேல் நிலமைக்கு வருகிறதை அவர்கள் காலத்தில் அதை கெடுக்க யாராலும் முடியாது. ஓமரூல் வந்துவிட்டால் உங்கள் கதியும் மற்ற திராவிடர் கதியுப அதோகதிதான். புத்தமார்க்கம் சென்ற

பிறகு பிராமணர்கள் மறுபடியும் ஜாதி வித்தியாசங்களை அதிக கடூரமாய் ஏற்படுத்தி திராவிடர்களை இம்சிக்கலாயினார். அதிலும் ஆதி திராவிடர்களாகிய உங்களை வெகு ஈனஸ்திதியில் கொண்டு வந்து வைத்தார். அந்தஸ்திதியில் ஆங்கிலேயர் இத்தேசம் வருகிறவரையில் நீங்கள் இருந்தீர்கள். இப்பொழுது அவர்களை எதிர்த்து மேலே வருகிறீர்கள். நீங்கள்மாத்திரமல்ல மற்ற திராவிடர்களும் அவர்கள் பிடிப்பிலிருந்து வெளிப்பட்டு வருகிறார்கள். அப்படி தங்கள் பாதத்தடியிலிருந்து திராவிடர் தப்பி ஓடாதபடி, அவர்களை விர்த்திக்கு கொண்டுவந்தவர்களும் எல்லாரையும் சமமாக நடத்தும் ஆங்கிலேயரைத் துரத்திவிட்டு தாங்கள் மறுபடியும் திராவிடராகிய நம்மை காலடியில் நசுக்கவேண்டுமென்று பிராமணர் சுய ஆட்சி கேட்கிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் கொஞ்சமேனும் இடந்தரலாகாது. உங்களால் ஆனவரையில் சுய ஆட்சி தற்காலம் கூடாதென்று எதிர்த்து நிற்கவேண்டும். சுயஆட்சி வேண்டுமென்கிற வாயிலேயே வர்ணாசிரம தர்மத்தை நிலைநாட்ட வேண்டுமென்கிறார்கள் இப்பிராமணர்கள். ஓர் பிராமண பைஸ்வா அரசாட்சியில் பறையா என்போர் வெளியில் வந்தால் அவர்கள் தங்கள் கழுத்தில் சட்டியை மாட்டிக்கொண்டும் இடுப்பில் துடப்பத்தை கட்டிக்கொண்டும் வரவேண்டியதாயிருந்தது. ஆகையால் பிராமண அரசாட்சி வேண்டாம். நன்றாய் யோசித்துபாருங்கள்.

PRINTED AT THE G. R. C. PRESS, MADRAS—9-'20—1000.